referència d'edició de l'editorial Ars amb un Nihil Obstat del 7 de març de 1956 i imprimatur del bisbe Modrego, però constava com a primer volum de la Biblioteca del "Cercle d'Estudis Pastorals de la Unió Sacerdotal del Penedès.

La sorpresa era pel fet que en d'aquesta entitat o cercle en desconeixíem qualsevol mena de referència. A petició de Xavier Virella, llavors responsable de la biblioteca de l'IEP, van consultar el tema al vilafranquí Ramon Senabre, bon coneixedor dels temes de la història eclesiàstica contemporània al Penedès i ha estat ell qui ens ha fornit de les poques dades sobre el tema després de consultar-ho amb Mn. Joan Batlles i Mn. Josep M. Totosaus, labor que li volem agrair. En definitiva la Unió Sacerdotal del Penedès volia ser com una petita federació del clergat del Penedès entre els anys 1952 i 1954. La va promocionar Mn. Tous, rector del Vendrell, però es pot considerar una iniciativa gairebé nonata i no va tenir més importància.

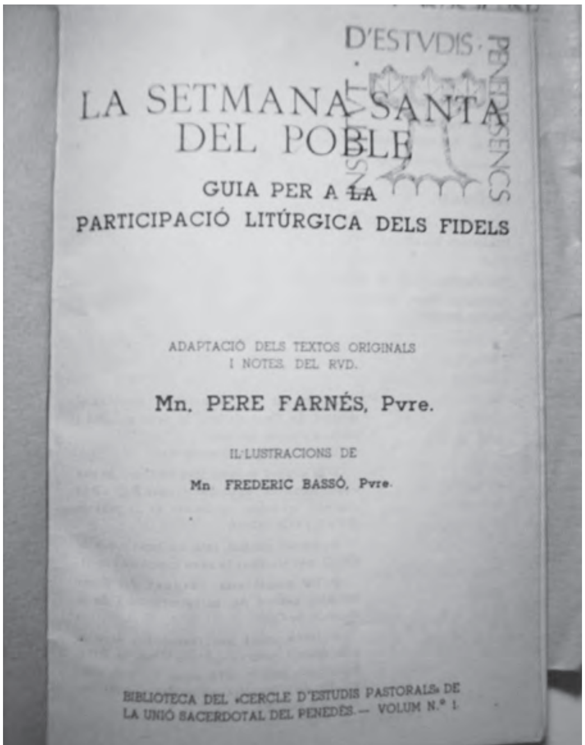

D'ESTVDIS · PENEDESENCS

LA SETMANA SANTA
DEL POBLE
GUIA PER A LA
PARTICIPACIÓ LITÚRGICA DELS FIDELS

ADAPTACIÓ DELS TEXTOS ORIGINALS
I NOTES DEL RVD.
Mn. PERE FARNÉS, Pvre.

IL·LUSTRACIONS DE
Mn FREDERIC BASSÓ, Pvre.

BIBLIOTECA DEL «CERCLE D'ESTUDIS PASTORALS» DE
LA UNIÓ SACERDOTAL DEL PENEDÈS. — VOLUM N.º 1

Portada de l'edició.

Pel que fa a l'edició, el llibret volia ajudar a seguir –com s'indica a les paraules introductòries- d'una manera ben intel·ligent i ben planera les cerimònies de la Setmana Santa, una guia per facilitar la participació activa en la litúrgia realitzant-hi el paper que li correspon, amb aquesta finalitat els diversos textos llatins porten la seva corresponent versió catalana. L'edició s'inicia amb la Dominica II de Passió o de Rams i inclou els textos, lectures i cants de la celebració eucarística. Continua amb la Missa de Dijous Sant o del Sant Sopar i el rentat de peus i despullament dels altars. Inclou també l'ordinari de la missa, l'acte litúrgic de Divendres Sant, aixi com la solemne Vetlla Pasqual.

E. C. Ricart

LA FESTA MAJOR DE VILAFRANCA DEL 1927 VISTA PER UN VILANOVÍ[1]

El 30 a Vilafranca per veure la imponent entrada de la processó de sant Fèlix. Aquest meravellós espectacle és el plat fort de la festa major i la festa major de Vilafranca deu ser la millor de totes les que fan a Catalunya. La plaça de la basílica molt abans de l'hora d'entrar la processó ja està plena. Quan entra el Drac a fer-se camí lliure amb la seva paraula de foc l'immensa plaça està atapeïda. Hi deu fer cap mig Penedès. Segueix al monstre l'elegant àguila, orgull merescudíssim dels vilafranquins. Després els gegants, revingudest però simpàtics. Amb tot això tres torres de xiquets de Valls, de quatre, una enfront del portal de la basílica i les altres a banda i banda (El drac no para de renegar. La colla de diables van aixamplant el camí qua ha obert el drac. Segueixen als diables de Vilafranca els altres diables veïns, els de l'Arboç, els quals ja vàrem convenir que són uns diables que no semble d'aquest món: el seu element –es veu clar- és el foc i el terrabastall. S'hi rebegen com nosaltres sota la dutxa. Tot aquest devessall de foc i de trons no acaba d'ofegar els espinguets de les gralles que fan saltar els dels **ball de bastons**, els dels **cercolets** i el de les **gitanes**, que com cada any, el fan els mateixos gitanets establerts a la vila. Comencen d'arribar els primers penons i els primers ciris. El campanaret quye duu la campana símbol de basílica també va com un desesperat picant seguidament. I així que la imatge venerada de Sant Fèlix amb el seu pas tremolós arriba davant del portal de la basílica és quan l'espectacle arriba al seu punt culminant i és quan amb el moviment no interromput de l'àguila, dels gegants, dels ballets i dels espetecs del drac i dels diables que ja preparen la formidable "carretillada" s'engega un apoteòsic ramell de focs d'artifici que amb tot plegat és el delirium tremens que ens fa tenir el cor aguan tat per un cabell per espai d'uns minuts inesborrables.

---

[1] Dels seus carnets de notes Kodak. Kodak 1927. (Arxiu Biblioteca Museu Balaguer. Vilanova i la Geltrú). El títol és del transcriptor.

N'havem tornat tan engrescats que ja voldríem que es poguessin escurçar aquests 365 dies que haurem d'esperar-nos per a tornar a tenir un lloc, per esquifit que fos, a la finestra de la clàssica taverna vilafranquina de cal Noi- Noi.

No he tingut temps d'anar a veure l'exposició que ha armat Mossèn Trens (M;ossèn carrils que li digu´we en Cabanyes. En Pujols quan arribà Mossèn Trens a la sala d'exposició del Vendrell el saludà amb aquestes exagerades reverencies acatacions que ara fa, tot dient-li "¿ Com està estimadíssim Reverent?")

D'en Pujols se'n podrien contar un refgitzell. Tantes com del Manolo. Espero amb delit el llibre que s'està preparant que ha fet en Pla parlant d'aquest escultor admirat i d'aquest **consens** agudíssim. És clar, però, que per Pla que sigui no podrà explicar-se amb tota cruesa algunes de les anècdotes que els seus companys ens han contat.

7.- Anunciada visita per a demà aquí al taller del Dr. Camps el qual diu que està enllepolit perque vaig dis que per a desfer-me de lña desgraciada sèrie de bodegons (Exp. a can Parérs) estava disposat a donar-los a preu de tassa de queviures.

Sembla que l'amic Trens del Forn de St. Joan de Vilafranca vol encomanar-me un retrat...

E. C. Ricart
Setembre

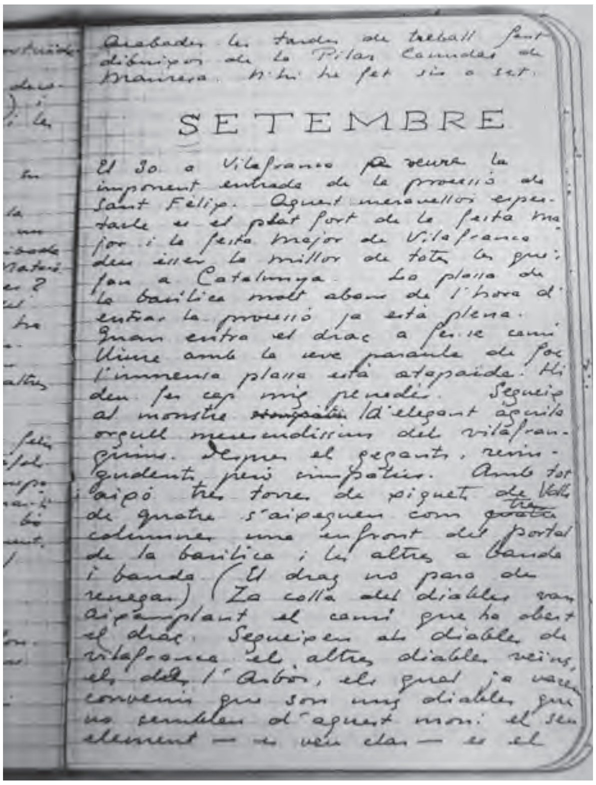

Pàgina del Kodak 1927.
(Arxiu Biblioteca Museu Balaguer).

Josep Maria Llantet

LA RSEVERANÇA CASTELLERA O LA IMPOSSIBILITAT DEL MITE

Temps era temps, els que ja tenim una edat havíem sentit explicar velles gestes castelleres, no pas les del segle XIX de l'època d'or dels castells, que ens quedaven sols en velles cròniques de tonalitat romàntica amb